

Κυριακή Στ' Λουκά: Εμείς διώχνουμε το Χριστό από κοντά μας

/ Γνώμες

Κυριακή Στ' του Ευαγγελίου του Λουκά και βρισκόμαστε μπροστά στο θαύμα του δαιμονιζόμενου στην πόλη των Γεργεσηνών.

Ο Χριστός μεταβαίνει στην πόλη Γέργεσα ή Γάδαρα. Η ζωή των κατοίκων της πόλης δεν ήταν η καλύτερη, αφού έκτρεφαν χοίρους, το οποίο απαγορευόταν από τον Μωσαϊκό νόμο.

Όταν ο Χριστός εισήλθε στην πόλη, συνάντησε έναν άνθρωπο, ο οποίος ζούσε στο κοιμητήριο της πόλης και ήταν δαιμονισμένος. Τότε, ο Ιησούς ελευθέρωσε τον άνθρωπο από τα δαιμόνια και τα δαιμόνια μπήκαν στην αγέλη των χοίρων, η οποία έβοσκε κοντά στην περιοχή. Μόλις μπήκαν τα δαιμόνια στο κοπάδι, όλοι οι χοίροι έπεσαν από τον γκρεμό και πνίγηκαν στη λίμνη.

Τότε, οι άνθρωποι έτρεξαν στην πόλη για να ανακοινώσουν στους κατοίκους το γεγονός. Οι άνθρωποι, εκείνη τη στιγμή, έτρεξαν να δουν τον άνθρωπο, από τον οποίο έφυγαν τα δαιμόνια. Τρόμαξαν «καίηρώτησαν αὐτὸν ἅπαντὸ πλῆθος τῆς

περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ’ αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν» (Λκ. 8, 37).

Ο Χριστός δεν κάθισε κοντά τους ούτε λεπτό.

Μόλις τον ζήτησαν να φύγει, έφυγε.

Σεβάστηκε την επιθυμία τους.

Ο Χριστός δεν κάθεται εκεί που δεν Τον θέλουν. Δεν επιβάλλει την παρουσία Του σε κανέναν. Δεν θέλει να γίνεται «βάρος» πουθενά.

Έτσι και σήμερα. Δεν επιβάλλει σε κανένα από εμάς να Τον πιστέψουμε. Να Τον αποδεχτούμε. Να Τον ακολουθήσουμε.

Θέλει να θέλουμε και εμείς. Θέλει να θέλουμε να Τον ακολουθήσουμε με ελεύθερη βούληση. Δεν θέλει να κάνουμε κάτι με τη βία.

Όμως, εμείς δεν Τον θέλουμε. Εμείς Τον διώχνουμε από τη ζωή μας.

Γιατί;

Γιατί δεν θέλουμε κάποιον να ελέγξει τη ζωή μας. Δεν θέλουμε κάποιον να διορθώσει τα λάθη μας. Νομίζουμε ότι τα ξέρουμε όλα και τα κάνουμε όλα σωστά, αλλά και όλοι πρέπει να

ακολουθήσουν εμάς.

Αυτό δεν ισχύει;

Δεν έχουμε εγωισμό; Δεν νομίζουμε ότι είμαστε σωστοί σε όλα;

Με τη συμπεριφορά μας διώχνουμε το Θεό από κοντά μας. Με τη συμπεριφορά μας κλείνουμε την πόρτα στο Θεό.

Αυτά που διαβάζουμε στην Αγία Γραφή, στους Αγίους και στους Πατέρες δεν τα εφαρμόζουμε. Ή να το θέσω λίγο καλύτερα· τα διαβάζουμε για να τα διαβάζουμε. Να λέμε ότι κάτι κάνουμε.

Μάς ενδιαφέρει μόνο η νηστεία για να κοινωνήσουμε και τίποτα παραπάνω.

Και τα λέω πρώτα για μένα. Εγώ είμαι αυτός που κάνω αυτά.

Αλλά καλούμαστε να κάνουμε έναν αγώνα. Καλούμαστε να αγαπήσουμε λίγο περισσότερο το Χριστό και να Τονβάλουμε πραγματικά στη ζωή μας. Όχι στα λόγια, με έργα. Η ζωή μας να μυρίζει Χριστό και αυτή η μυρωδιά να διαδίδεται

προς πάσα κατεύθυνση.